

Határ Győző

A RÍMKORMÁNYOS

bár szakállas – arca lányos:
 marcona a Rímkormányos
 messzelátón ókumlálja
 merre tart a Vers-Mag árja
 érzi-várja minden emlős
 merre tart a Versmagömlés
 de torlásban hogy megálljon:
 úrrá lesz a versdagályon
 sellőt jéghegyet kerülget
 oszt parancsot hajt és sürget
 Rímkormányos – az a gondja
 minek értője s bolondja
 kikötőbe hogy beérjen
 gályánk s fusson be kevélyen

ABBA! – s nem a CSALI-RÉVBE:
másba hová sosem indult
 gurulatot kap egy pindur't
 s végveszélynek van kitéve

se gyeplő se navigátor:
 tatja-fara mén magától
 Szkülla és Karibd' közt mintha
 tatja-hányva far-hajintva
 há' vetődik? nyaklik-fekszik
 szárazdokkban megfeneklik
 faragjátok versfaragók
 nem ér az egy pofa bagót
 tandler munka kontárkodás:
 mit sem tudja a rímkovács
 HONNAN indul HOVÁ lyukad
 telerőfög bár vályukat
 tévelygésében tetszelgő
 útjavesztett Girhes Gergő

nem gályája: sajkája sincs!
 rímkormányra jókor kacsints
 révbe versed sosem ér el
 jó kalauz ha nem vezérel

VÉGAKKORD

A Kis Klapanciáriumból – dr. Tószeghi Tóninak

ez mi grimbusz magával Mister
hogy bedöglik minden regiszter?
mind fujtatom de mi a bánat
némítja így el orgonámat:
dudál diszkantom mint a Misztrál
de fülhallásom nem regisztrál

sípok zengése a magasban
kialszik lehanyatlik lassan
az se vibrál bereked mán a
hallelujázó VOX HUMÁNA
s ez is: oly testetlen! mi kusza
hozsánnám VOX ANGELICUSZA

vakul a hallás: minden élő
öreg dobhártya önherélő
lőttek Debussy TENGER-ének
– madrigál – motett – a tenger ének –
a LES PRÉLUDES? horpad ha szól is
kürtje: nyápic APOTEÓZIS

felKODÁLYLÓ BARTÓKIÁDA
SEMPRE FORTE: minden hiába
Schubert? Brahms? Berlioz? mi vékony
lyukból mammog repedtfazékon
s Bach? ahány volt: bezárva hordja
a hangtalanság végakkordja

SZENT MIHÁLY ÚR

azt mondják meg kérem ássan
mért legyek én dögrováson?
Sintér úr ha meg nem sértem
mért nem hagy még l e n n i – mért nem?
Szent Mihály úr megkövetlek:
kell neked e rongy eretnek?
érdemes rá késed fenned?
koporsón se: nem hisz benned

gyíkfarkam sincs hogy levessem –
mehetnek! engedni tessék!
mennem: ez maradt meg nékem
m e h e t n é k a menedékem

HÜVELY

hüvely hüvely porhüvely
földi porhüvely
foglalt ez a talpalt
nem tiéd e hely
lógó bendő-bőrkötény
lötyi-poty begy
nem tiéd e porhüvely
éj – szakadj – eredj

„VILÁGPOLGÁR”

már meg „v i l á g p o l g á r n a k ” bélyegez
s maga-pellengéjére úgy szegez
e valláshentes-kését jól fenő
s minden más g y a ú r n a k hadüzenő –
kitelik tőle amilyen trehány:
nagy véletlenségből kardélre hány

LEVÉLCÍMZÉS

a minisztériumtól: „HGy., író, költő”

csak mint herceg Kantemír:
se nem költ ő se nem ír
s mint kinek nincs dolga más:
író? – nem foglalkozás –
múlhatatlan nagy halom
é l e t-fantomfájdalom